

Весели вртић

Васпитачице: Весна Вучковић и

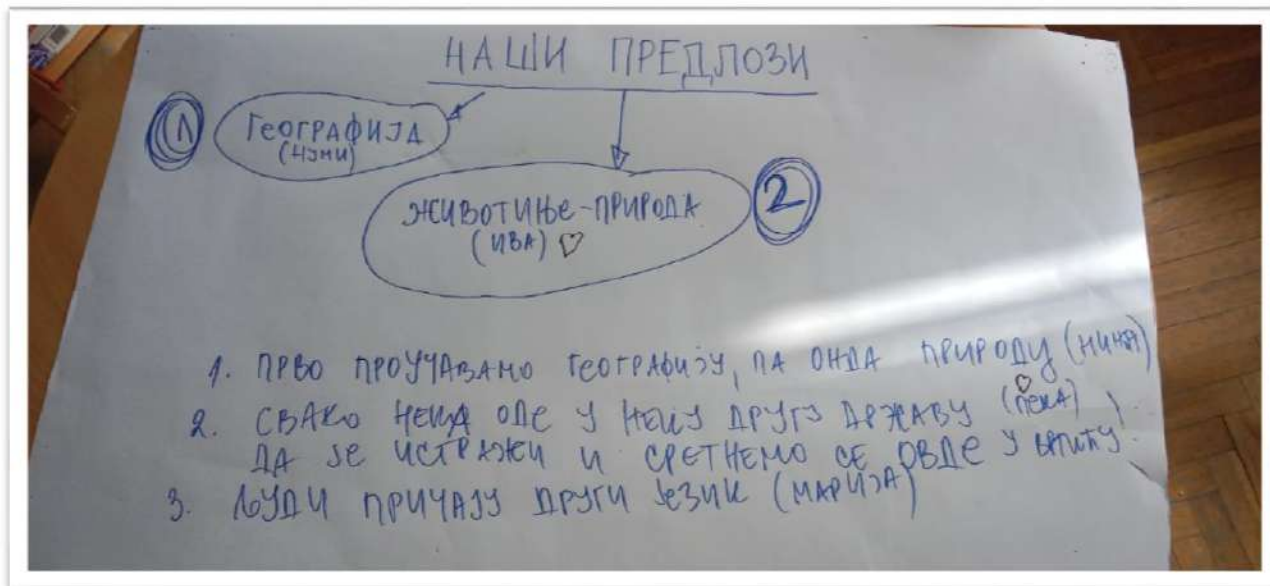
Јелена Новаковић

Група: старија

Прича о пројекту:

Од свемира до Новог Сада

Након новогодишњих празника и распуста вратили смо се у вртић, а деца су била пуна утисака и са великом потребом да нам све испричају, што смо у наредним данима и радили. Много разговора и снажан утицај Деда Мраза, поклона, породичних путовања... децу је изнова враћао у исте теме, поготово што нису сва деца кренула након распуста у вртић, већ и неколико дана касније, са истом потребом да нам све испричају. Када смо сумирали утиске, у разговорима са децом о ономе шта би волели да истражују, издвојиле су се две теме: географија (Нуми) и животиње-природа (Ива), као и предлози у оквиру тема.

Девојчица Нуми није тачно знала да нам објасни шта је то географија, али је обећала да ће код куће проверити, питати маму и све нам испричати у вртићу, што је већ наредног дана и учинила. Добили смо објашњење да је географија наука која се бави нашом планетом Земљом. Сложили смо се да би било интересантно истражити је.

Да бисмо испровоцирале размишљање о планети Земљи, у собу смо унеле велики глобус.

Као магнет је привукао децу, разговарали су између себе, коментарисали боје („Ово плаво је море код Грчке, ту сам ја био“ – Балша; „...а ја сам била у Лондону, тамо нема море - Нина“;). Дечак Андреј који зна да чита је помогао другарима да заједно пронађу на глобусу градове и места које су деца спомињала. Закључили су да је Земља округла, да има неколико боја и да се види из свемира. Дечак Вук је предложио да направимо ракету и да одлетимо у свемир и сами погледамо Земљу. Са одушевљењем смо се бацили на посао прављења ракете.

Направили смо план шта нам је све потребно.

Када смо прикупили све ствари са списка (маказе, алу фолије, картон, пластика, гума, сијалица, мердевине, лепак, жица) и требали да почнемо са израдом, схватили смо да уопште не знамо како наша ракета треба да изгледа.

Предložиле смо да направимо конкурс идејног решења изгледа ракете и да заједничким гласањем одаберемо најбољу. Око правила при гласању смо се заједнички сложили да не може да се гласа за своје идејно решење и да се гласа помоћу розе папирића (самолепљивих).

Највише папирића је имало Нинино идејно решење. Вук и Алекса су се пријавили да буду контролори лета, са чиме смо се сви сложили.

Како су се припреме за лет у свемир привеле крају, одредили смо датум поласка. Код неке деце се појавила забринутост („Да ли ћемо се вратити до ужине?“ – Нуми; „Да ли ћемо тамо спавати?“ – Ива; „Мој тата долази у три, морам бити у вртићу.“ – Виктор;). Објасниле смо деци да се враћамо на ужину. Када смо све недоумице решили и ракету завршили, били смо спремни за полетање.

Вођеном фантазијом, уз пројектор, you tube, google earth и атмосфером у соби, почело је одбројавање од десет до нула. Ракета је полетела. Пројекција оригиналног снимка из свемира је била на плафону. Легли смо, пажљиво посматрали и разговарали о ономе шта видимо.

Након безбедног слетања, направиле смо новинарски интервју и питале децу шта су видели у свемиру.

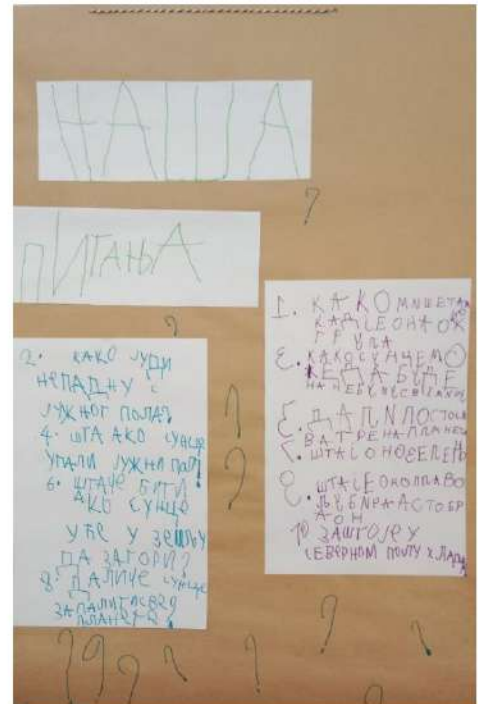

Издвојила су се многа питања која смо записали и окачили на врата наше собе.

- Како људи не падну са јужног пола?

- Како ми шетамо кад је Земља округла?
- Шта ако Сунце упали Јужни пол?
- Шта ће бити ако Сунце уђе у Земљу да загори?
- Да ли ће Сунце запалити све планете?
- Како Сунце може да буде на небу и у свемиру?
- Да ли постоји атрена планета?
- Шта је оно плаво, љубичасто и браон?
- Шта је оно зелено?
- Зашто је у Северном полу хладно?

То је уједно био и позив за укључивање у наш пројекат.

Како бисмо приближиле деци апстрактност саме теме, направил смо заједно инсталацију која ће бити наш интеракцијски процесни пано.

Цепкали смо папир, сликали и каширали.

Другари из групе пред полазак у школу су нас угостили и одговорили нам на нека питања, јер смо се бавили сличним темама. (Шта је оно зелено?, Зашто је хладно на Северном и Јужном полу?) Открили су нам да је „оно зелено“ Аурора бореалис и да се види у Норвешкој на северу. Још се зове и Поларна светлост.

Одговори су почели да се нижу, деца су их у вртић доносила од куће.

Елена: Сунчев систем

Објаснила нам је које планете се налазе у Сунчевом систему, где се налази Земља у односу на Сунце и да је Сунце велика звезда која ће се једног дана угасити, али да то неће бити ускоро. Донела је малу макету коју је код куће сама направила са родитељима и старијом сестром.

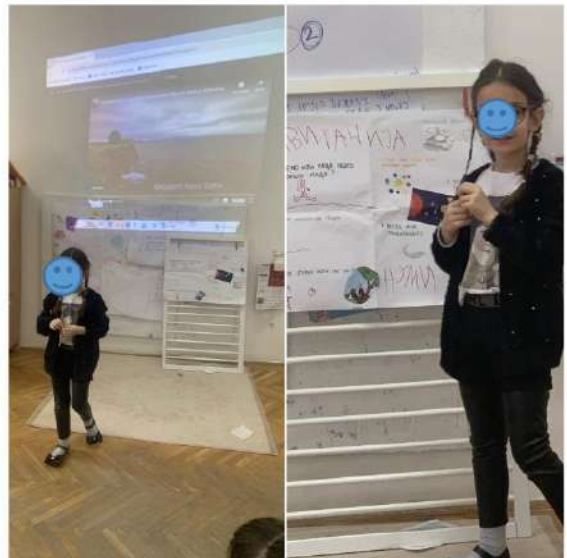

Петра: Шта је браон, љубичасто и розе ?

Пека нам је објаснила да су облаци различитих боја и да смо њих видели у свемиру.

Нуми: Гравитација

Нуми нам је испричала причу о научнику Исаку Њутну и о јабуци која пада на земљу. Све пада на земљу/доле. То је сила Земљине теже. Слика Исака нам је била посебно интересантна због перике коју је носио, па смо одлучили да га нацртамо.

Лана: Ужарена/Црвена планета

Лана нам је открила да се на Марсу налази највиша планина „Олимпус Монс“ и да он, иако делује да је црвене боје, заправо је мешавина златне, зелене и смеђе.

Разговарали смо о називу нашег пројекта и назвали смо га Земља у свемиру.

Викторов тата Драган нас је позвао код њега на посао (ПМФ, одсек географија) и ми смо врло радо отишли. Са нама су ишли и другари из групе пред полазак у школу.

Он нам је открио да на Земљи није све исте висине, што нам јасно показују и боје на глобусу и да се то зове рељеф. У вртићу смо одмах почели да истаржујемо Помоћу Google Earth и од свемира смо дошли право до наше земље Србије. Хтели смо да видимо како она изгледа.

На нашој инсталацији нацртали смо карту уз помоћ пројектора.

Назвали смо је **Празна карта**. Сутра дан смо гледали у карту и на нашој празној карти кађирали и написали нека узвишења која су нам позната (Златибор, Копаоник, Стара планина, Фрушка Гора) и лоцирали смо и уцртали наш град Нови Сад и главни град Београд.

Ову карту смо назвали **Бела карта**.

Рељеф смо обојили баш како је представљено на географској карти. (**Карта без воде**)

Схватили смо да нам поред равница и планина фали плава боја (вода)

Закључили смо на основу зелене боје да ми живимо у равници и да нам је најближа планина Фрушка Гора. Пека нас је позвала да дођемо код ње јер живи високо на осмом спрату и можемо са терасе да видимо Фрушку Гору. Анђелија је предложила да се попнемо на Петроварадинску тврђаву. Договорили смо се да понесемо наш апарат и да фотографишемо пут до Тврђаве.

Видели смо цео наш град, а лево и планину. Све околу је било равно.

Вратили смо се на назив нашег пројекта и након разговора и различитих предлога, одлучили смо да ће се звати **Од свемира до Новог Сада**, јер је толико дугачак био наш пут.

У вртићу смо нацртали мапу нашег пута до Тврђаве, гледајући у фотографије које смо направили.

Процесни панони:

Рефлексија:

У развојном процесу пројекта приметили смо велику заинтересованост целе групе. Пријатно изненађење је дечак (А.К.) који је кроз цео пројекат био више заинтересован него што је то било раније. Дечак са подршком (В.Д.) је пратио пројекат, био укључен са различитим осцилацијама. Његова велика подршка је другарица Р.П., уз коју се осећа сигурно, али с обзиром да је она изостала из вртића дужи временски период, код В.Д. се то приметило у виду несигурности при укључивању у раду.

Родитељи су учествовали на посебан начин, погрудили се да приближе тему деци на њима разумљивији начин. Такав приступ је помогао да се свако дете изрази креативно и маштовито кроз различите форме, али да и тимски ради и препозна свој допринос као успешан и важан.

Сарадња са локалном заједницом нам је пружила богата искуства и практичан доживљај.